Budoucí tchánové bar. Fučíka.

(Nemravno-ú z Čech.)

(Pokračování.)

Nemalým zadostiučiněním pro oba mistry byla úcta, jakou jim dnes lokaj prokazoval. Jindy, když je odbýval na chodbě nebo v předpokoji, že pan baron není doma, tahal se při tom nadutě za licousy, nebo ošetřával si urážlivě nechty, shlížeje k nim leda přes rameno. A skoro jako s posměchem pronášel své nebdálé: "Pane mistře", "pane Beránku", "pane Baftiptáče!" Za to dnes div se před nimi nerozplynul samou ponížeností. "Račte, milosti," "prosím panstvo" atd. pokorně ševelilo z jeho rtů a záda div se neslámala hlubokými poklonami. Každý z obou mistrů vyzvětloval si tuto změnu vzhledem k sobě instrukcemi pana barona; vzhledem k soudruhovi pak pokládal za přirozené, že lokaj, bezpochyby v tajemství bílského sňatku zasvěcený, uctivě se má k budoucímu tchánovi svého pána.

Z kravína vedl je úslužný lokaj do bídné konírny, pak do prázdného ovčína, kde si odbyli malé cvičení na bradlech, přeskákavše asi půl kopy lis, načež zašli k malé zříceninneed, která ostatně vypadala jako residence užitečných štětinák. Lokaj odšoupl dřevěnou závoru malých dvířek a když po zdvořilém sporu Baftipán, hluboko shrbem, první do vnitř prolezl, přivítalo jej skutečně významné chrochtání.

"Toť prohlídka věru důkladná!" —myslil si obuvník, — "ten člověk vleze skutečně do všeho!"

A krejčí, vecpávaje se za ním do chlívku, pravil si v duchu asi totéž. —

Lokaj, který zůstal venku, upozornil je pak uctivým vztažením ruky na žebřík, který vedl nahoru do kurníku.

Beránek pohlédl tázavě na Baftipána, mysle si: tam snad přece nepolezem? A Baftipán se stejnou myšlénkou podíval se na Beránka.

Na neštěstí vyložil si ten i onen soudruhův pohled jako němý dotaz, kdo poleze napřed; nastal obyčejný zápol zdvořilosti a konečně drápal se Beránek, sledován Baftipánem, vzhůru do říše pernatců. V prázdném kurníku se oba rozkýchali.

Když slezli opět dolů, prohodil obuvník, škrabaje se vytrvale po rukou: "Je to radost zabývat se hospodářstvím."

"Obzvláště je-li všechno v takovém pořádku jako zde," doložil krejčí, škrabaje se s nemenší vytrvalostí. Byl to účinek čmelíků, jimiž se kurník jen hemžil.

Prolezli ještě stodoly a jiné hospodářské místnosti, pak prázdný špejchar a stanuli před vysokým žebříkem, který vedl kamsi na půdu. Zde došla obuvníkovi, který měl již dosti onoho cvičení na lýtkách a následujícího lezení do kurníku, málem nit' trpělivosti. Škaredil se opravdu a vylézaje napřed po žebříku, bručel pro sebe: "Kam až toho chlapa čerti nesou!"

A Beránek, který s tváří zakaboněnou za ním vystupoval, ulevoval v duchu své nevoli: "Není-li pak ten člověk blázen, že se při svém bohatství takhle zbytečně trmácí!"

Nahoře přelezli oba za lokajem hromady sena a vyšplhali se namáhavě i do vzdušného sídla holubů.

Po tomto krkolomném výletu zavedl je lokaj do jakési zahrady s několika polouschlými stromy a spoustou báječně vysokých kopřiv. Musili tam arci přelézti přes plot, poněvadž přístup ke dvířkám byl právě zavalen hromadou kamení.

Les kopřiv, jímž se prodírali, požehal jim trochu ruce; ale za to byli odměněni pohledem na řadu různobarvých úlů, jejichž zařízení jim lokaj s bílaka ukazoval. Bohatě vzbudily tyto demonstrace nelibost včel, jež začaly na oba hosty zuřivě útočiti. Mistrům nezbývalo, než hledati spásu v útěku. Včely vzteklé letěly za nimi a bzučely jim hrozivě kolem hlav. Hbitějšímu krejčímu šťastně přeskočil plot, ale obuvník roztrhl si o suk plotu nohavici zánovních kalhot od kotníku až nad kolena. Za to Bílanki prchajíce krejčí na dvoře do skrytě tůně hnojůvky, která mu nepěkně zbarvila bělavé švihácké spodky. Stáří unikli oba rozlíceným včelám do stáje. Ale dvě si na nich přece shledaly žihu: jedna přehla obuvníka do nosu a druhá krejčího ve spodní pysk.

"Prokleté včely!" zlořečil Baftipán, drže si nos a shlížeje litostivě na roztřesenou nohavici; jedinou útěchou byl mu pohled na Beránka, jenž ve svých znešvařených spodkách, s hojností slámy, řezanky, sena, kozích chlupů a prachu po celém oděvu a se svým otáčejícím pyskem poskytoval v pravdě žalostný obraz.

"Dobře ti tak, chlape!" — myslil si obuvník, — "dobře ti tak, že musíš do všeho strčiti nos!"

Beránek navzájem utěšoval se nehodou soudruhovou a v duchu mu strouhal mrkvičku: "Hleď! Má za svou mamonářskou sličnost! Věru, kdybych nebyl dal slovo baroncvi a kdyby nešlo o mou pohledávku, ani krok dále bych s tím hrozným člověkem neudělal!"

Přes to, prohlížeje s přetvářenou soustrastí úraz nohavice, těšil Baftipána: "Malér! Ale trochu nitě spraví to za minutku! Již sahal také v úkryt kabátu, kde přechovával jehly a niti pro všechny příhody; ale v čas ještě připomněl si svou dnešní důstojnost' a doložil rychle: "Však se tu někdo najde, kdo dovede udělat několik stehů! Ale mé spodky, mé spodky!"

Lokaj, přichvátav za panstvem, projevil nejhlubší lítost nad tím, co se stalo, a staral se horlivě o úpravu. Krejčímu očištěny dle možnosti spodky a kartáč odstranil ostatní nepříslušnosti s oděvů. Šafářka dala se do sešívání nohavice, ale tak, že se Beránek jen stěží zdržel, aby jí nevytrhnul dílo z neobratných rukou.

Veliká oteklina po jedné straně dolejšího rtu porušila znatelně symetrii Beránkova obličeje a také napuchlý nos Baftipánův vybíhal z mezí krásna. Čerstvé bláto, které si k radě zkušené šafářky na rány přiložili, zvyšovalo dobrodružnost jejich vzezření.

Dokončivše takto inspekci dvora, vydali se s povzdechem za premovaným sluhou na obhlídku polností. V úmorném žáru slunečním obcházeli každé jednotlivé polo kolem do kola po neschůdných mezích.

"Rozkoš dívati se na takovou úrodu!" vzdychl krejčí, škrabaje se na rukou a proklínaje v duchu důkladnost svého soudruha.

"Hospodářství je přece jen pěkná věc," brumlal obuvník, mna si oteklý nos a spílaje v duchu bohačovi hotových bláznů.

"Měl bych sám chuť —" dovedl ještě ze sebe vypraviti Beránek; ale nedokončil, poněvadž si musil s obličeje setříti činoucí potůčky potu.

Uf! Uf! odfukoval si vedrem strmácený Baftipán, ztrativ nadobro chuť k dalšímu rozhovoru. — Nejvíce se divili pánové rozlehlosti Větrovského statku; musím arci podotknouti, že obešli leckteré pole dvakrát, ba některé snad i třikrát a že obcházeli snad také lány, jež ani baronovi nepatřily. Ten i onen mistr byl by ze srdce rád zmírnil horlivost lokajovu a nejraději obchůzku přetrhl; ale netroufal si tak učiniti, vida nastávajícího tchána barona pachtiti se za sluhou s němým souhlasem.

Konečně — bylo již dlouho po poledni — vrátili se z té křižové cesty do dvora, kde byl již kočí zapřažen do povozu, který měl hosty dovézti na Kočičí Hrádek. Vzezření povozu sklamalo oba mistry velice. Byliť se těšili na třpytný panský kočár, v jehož polštářích si řádně pohoví po předešlém trmácení, ale spatřili jen sešlá obyčejný košinový vozík, s velikou otepí slámy a hrubou pytlovinou místo sedadla. Už vyčítali v duchu trpce baronovi, že špatně notíval a vsadil nastávajícího tchána, když si vzpomněli na výrok baronův, že budoucí tchán se zásady pohrdá kočárem. Tedy prostá nový blýskavý vrtoch bohatého podivína! Ale že dal baron zapřáhnouti tchánovi ubohou kobylku, kdežto sám odjel s párem statných bělouší, nejevilo přece pravý takt.

Z těchto mravokárných úvah vytrhl hosty lokaj, přinášeje z residence velice objemný balík, jenž obsahoval patrně "studenou kuchyni" k romantickému kvasu na věži. Tento slibný balík rozjasnil jejich nálada také dvě velikánské láhve, jedna se zlatým a druhá se stříbrným čepečkem, které lokaj vedle balíku opatrně v povoze umístil, uvítány vděčným pohledem.

Ale žízeň, rozněcená obchůzkou v žáru slunečním, domáhala se již nyní ukojení. Že mu nenapadne, abychom načali hned jednu láhev — on jako budoucí tchán může to přece učinit bez okolků, vyčítal v duchu obuvník Beránkovi, který myslil totéž o rytíři potěhu.

"Nemohl byste mi opatřiti sklenici vody? Máme pořádnou žízeň!" pravil krejčí nesměle.

Baftipán se na něho po straně zaškaredil a pak dodal: "Mně také!"

Teď se zase Beránek zamračil na okrasu verpánku a oba si pomyslili: Ten pavouk si ani krapky vína nedopřeje! A kdyby to šlo z jeho!

"Okamžitě, milosti! Máme zde výbornou vodu — pravý nektar!" pravil úslužný lokaj a za chvilku přichvátal se sklenicí. — Panstvo odebralo se k omšené, vetché pumpě na dvoře a domestik podal jim s hlubokou poklonou po sklenici vody, která měla sice příchuť po stuchlině, ale žízni přece odpomohla.

Poněkud osvěženi vyškrábali se budoucí tchánové barona Fučíka na forku, kterou neostýchal se lokaj titulovat "bryčkou".

Když byl zdvořilý spor o sezení na levici urovnán, napadla krejčímu pokročilost času i vyslovil obavu stran pozdního návratu.

"Jedná se také o pana notáře—" podotkl obuvník.

"O, pan notář je dobrým známým našeho milostpána; leckdy s ním na Větrově při dobrém vínku beseduje až do rána," upokojil je lokaj. "Ostatně mi pan baron sám řekl, že asi milostpánové pozdě přijede, pak teprv že se bude psát nějaká smlouva a že se tedy hostina protáhne do noci. Poručil mi také, abych milostpánům uchystal postele na noc, v zeleném a modrém pokoji...."

Tak tedy vyjeli budoucí tchánové baronovi s pánem bohem ze dvora.

Měli sice oba také již notný hlad; ale chránili se učiniti zmínku o pozdním obědu, vědouc z doslechu, že vznešený svět neobědvá prostě o polednách jako obyčejní měšťáčkové.

Jízda byla rozkošná. Slunce shora pálilo jako horoucí výheň a kamenitá polní cesta dole byla až na Kočičí Hrádek nepřetržitým pásmem malých pahorků a roklin, které pečovaly neunavně o rozmanitou zábavu panstva. Beránek a Baftipán lítali nahoru a dolů jako dva pružcové míče, vráželi do sebe, zmítali se tu na pravo, tu na levo, chytali se úzkostlivě jeden druhého.... A potměšilá sedačka propadla se tu pod krejčím, tu pod ševcem, až se konečně proměnila v beztvárnou směs smály a pytloviny, v níž seděli oba pánové na bobku držíce se křečovitě postranních "bryčky".

Ustavičné drkotání a vrzání zubů při nárazech vozíku dopouštělo jen tu a tam nějakou přeryvanou poznámku o výtečnosti pana barona a krásce jeho statku.

Jeti takto dvě míle pustou, holou krajinou, jest zajisté dosti příjemné. Když urazili asi tři čtvrtiny cesty — lokaj s kočím kráčeli právě pěšky po jedné straně vozu — překotila se náhle "bryčka" na stranu druhou a vyhodila oba budoucí tchány nečekaně na kamenitou půdu. Na štěstí zmírnil tento pád Beránkovi jen velikou bouli nad pravým okem, která — vzhledem k naběhlému pysku na straně levé — zase poněkud obnovila symetrii jeho obličeje; Baftipán pak rozbil si toliko do krvava napuchlý nos a odnesl k tomu několik modřin.

Lokaj pomohl pánům šetrně na nohy, litoval opětné nehody převelice a udělil před nimi neopatrnému vozotajovi nejpřísnější důtku, k níž se však tupý tento chlap jen do hrsti zubil.

Štěstí bylo, že obě slibné láhve, jejichž zlatá a stříbrná hlavice za trampotné jízdy mistrům těšivě zářila jako nebeští Dioskurové plavčím bouří zmítaným — štěstí, pravím, bylo, že opatrný lokoj při svém sestoupení z vozu tyto dvě láhve jeho v předtuše blízkého neštěstí s sebou vzal a pod pažděl nesl — jinak byla by romantická hostina na věži ztratila polovici svého půvabu.

Ranec se zákuskami nedoznal arci pádem žádné pohromy a byl znova šetrně do vozu uložen.

(Pokračování.)

Zkusili jste někdy

Electric Bitters jako léku v nemoci? Jestli ne, kupte láhev a bude vám pomoženo. Lék tento shledán byl zvláště účinným ve všech nemocech ženských, poněvadž účinkuje přímo na ústrojí těla, dodávaje mu nové síly. Jestli trpíte nechutí k jídlu, zácpou, bolestí hlavy, mdlobou aneb nervosností, nespaním, rozčilením, závratí atd., tu jsou Electric Bitters lékem, jehož máte zapotřebí. Zdraví a síla jsou užíváním jeho zaručeny. Pouze 50c. láhev u Goodman Drug Co., Omaha, Neb. (3)

Spisy vydané našim nákladem.

Ledětínský kovář, báseň Svatopluka Čecha, dle původního v Rakousku zkonfiskovaného vydání. Čítá 88 stran. Cena 25 centů. Do Čech zasíláme ji se zaručením správného dojití za 75 centů. Během jednoho roku rozebráno bylo vydání první a uspořádáno druhé americké vydání.

Památky českých emigrantů. Napsal Tom. Čapek. 89 původními vyobrazeními. Cena vázané 75 ctů.

Valdštýn, historicko-romantický obraz od Karla Herloše. Cena 60 ctů.

Dědictví Aztéků, román ve třech dílech, od Duplessise. Cena 60 ctů.

Po půlnoci, román od Vác. Vlčka, 480 velkých stran. Cena 80 centů.

Nebezpečné tajemství, román, z anglického o Chas. Reada. 231 stran velkého formátu. Cena 40 centů.

Klika a Waterloo, historický román od F. Stolle 329 stran velkého formátu. Cena 60 centů.

Za čest otcovu, román od Xavier de Montépina. 1088 stran velkého formátu. Cena 75c.

Rukopisy Královédvorský a Zelenohorský, se snímkem několika listů prvnějšího a poutavou přednáškou o nich od p. J. A. Oliveriusa, obsahují 144 str. Cena 25c.

Tajemství sločinu na Porter Squaru. Napsal B. C. Farjeon; přeloženo z angličiny. 240 stran velkého formátu. Cena 40 ctů.

Věčný žid, velký román věhlasného romanopisce Eugena Sue, 1216 stran, pouze $1.00

Školní zákony v Nebrasce, Zčeštil J Rosický Cena 50 centů.

Nový Monte Kristo, napsal Julius Verne: obsahuje 576 stran, cena 75c.

Tajemný hrad v Karpatech, román od Vernes; 170 stran, cena 20c.

Bílá Hora, aneb tři léta z třicetí, historický román z dějin českých za války třicetileté, od L. Rellstaba, přel. V. L. Moser; 1536 stran — cena $1.00.

Chrám Matky Boží v Paříži, čili Esmeralda, španilé děvče cikánské. Román světoznámého spisovatele Viktora Hugo. Čítá 512 stran — cena 50c.

Osudnou stopou, poutavý román od Em. Gaboriana. Obsahuje 415 stran, cena 35c.

V Knihovně Americké vychází stále výborné spisy od nejvěhlasnějších spisovatelů. Každých 14 dnů vyjde sešit o 64 stranách do roka vyjde 26 sešitů, 1664 stran, obyčejného velkého knihovního formátu a předplatné na rok stojí pouze $1.00.

Vázací provázek přímo od vyrabitele k spotřebovateli. Úplný výběr druhů.

Provázek z nového vlákna zhotovený zaručen. Nejlepší jakkost. Hledáme jednatele v každém místě, kam mozno provázek drahou dopraviti. Dopište si o vzorky a ceny—zdarma.

H-T2x4 AUGUST POST, Moulton, Iowa

Adresář

spolků Česko-Slovanské Dělnické Podpor. Jednoty pro severozápadní státy: Minnesota, Iowa, Wisconsin, Nebraska a obě Dakoty.

Hlavní Jednota v Montgomery, Minn.

Odbývá své schůze každou čtvrtou neděli v měsíci v síni V. V. Staňka a má bydliště úřadujících: Předseda, Vojtěch J. Palmer. — Místopředseda, F. V. Staněk. — Místopokladník, Jan Novotný. — Tajemník, Vác. Pospíšil.

Číslo I. v Montgomery, Minn.

odbývá své schůze každou čtvrtou neděli v měsíci. Předseda: Jos. Havlásek. — Tajemník: V. Šidlák v Lexington. — Účetník: Jan Novotný, Montgomery, Minn.

Číslo III. v St. Paul, Minn.

odbývá své schůze každou třetí neděli v měsíci. Předseda: F. A. Kruk; tajemník, Frank [illegible] W. 7th st., St. Paul, Minn.; účetník, Vác. Bílka.

Číslo IV. v Minneapolis

odbývá své schůze každou třetí neděli v měsíci. Předseda, Fr. Jindra; tajemník, Josef Strakoš; účetník, F. Kolanda.

Číslo V. v Nové Praze, Minn.

odbývá své schůze každou čtvrtou neděli v měsíci. Předseda Fran. Suchomel, tajemník F. [illegible]. Účetník Jan Jelínek, Nová Praha, Minn.

Čís. VI. v Hayward, Minn.

odbývá své schůze první neděli v měsíci. Předseda, Josef Křížek. Tajemník, Vojtěch Pacovský, Glenville, Minn. Účetník, Fr. Beňák. Pokladník, Karel Pumfa[illegible]

Nová Třeboň, č. VII. v Minn.

odbývá své schůze každou 4. neděli v měsíci. Předseda Jan Klejn, tajemník Jan Jindra, Kilkenny, LeSueur Co., Minn., účetník Mat. T[illegible] pokladník Jan M. Klein.

I. Českosloy. spol. v Denver, Colo.,

odbývá schůze každou druhou a čtvrtou středu měsíce v místnosti p. B. Stelzka 1549 Larimer St. Předseda, J. L. Přibyl, Globeville, Colo. Záp. tajemník, Josef Drtina, 3750 Franklin st. Denver, Colo. Knihovník, Ant. Kotrč, [illegible] Market St., Denver, Colo.

ZÁZRAČNÉ!

praví každý, jenž navštíví

BEROUN

a vidí zdokonalení učiněné

V JEDNOM ROCE

Osadníci přicházejí ze všech stran. Nalezá se tu místo pro

STARÉ

mladé, ženaté a svobodné muže. V skutečnosti každý může si tu pořídi

DOMOV

kdo si jej přeje. Dopište si o mapu a cirkuláře. Budou vám zaslán zdarma. Adresujte:

James Kluzáka,
713 Pioneer Press Bldg.
ST. PAUL, MINN.

aneb na
HOPEWELL CLARKE,
pož. komisař St. P. & D. R.R.,
St. Paul, Minn.

H4-T30-3m

KUPTE SI
PŘEPLAVNÍ LÍSTKY
DO ANEBO Z ČECH
za nejlevnější ceny od
J.J. Havelky

vrchního přeplavního jednatele.

Písárna otevřena v neděli od 8. do 11 h. ráno.

Adresa poštovní: **J. J Havelka,**
144 E. Van Buren st.
Chicago, Ill.
Lake Shore & Michigan Southern,
R. R Depot Room 34

Dějiny národa českého,
od Řezka a Dolenského, jest nový a skvostný spis, s nesčetným množstvím krásných vyobrazení a v skvostné vazbě. Stojí i s poštovní zásylkou pouze $3.50.
Knih. Pokroku Západu.